

Sygn. akt III Ca 1460/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2015 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Gabriela Sobczyk

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2015 roku w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Ż. D.

przeciwko I. S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 10 marca 2015 roku, sygn. akt I C 1252/14

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 o tyle, że odsetki ustawowe od kwoty 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) zasądza od pozwanej na rzecz powódki za okres od dnia 16 maja 2014r. do dnia 10 listopada 2015r., a zasądzoną kwotę rozkłada na 12(dwanaście) miesięcznych rat, płatnych w terminie do 15-go dnia każdego miesiąca, poczynszy od listopada 2015r.:

a) 11 (jedenaście) rat w kwotach po 300zł (trzysta złotych) z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia z płatności którejkolwiek z rat;

b) ostatnią ratę w wysokości sumy kwoty 300 zł oraz równowartości zasądzonych odsetek z ustawowymi odsetkami od kwoty 300zł (trzysta złotych) w razie opóźnienia z płatności tej raty;

2. oddala apelację w pozostałej części;

3. nakazuje pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem nieuiszczonej opłaty od apelacji, od której pozwana była zwolniona;

4. oddala wniosek pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Gabriela Sobczyk

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 10 marca 2015r. Sąd Rejonowy w Wodzisławiu śląskim zasądził od pozwanej I. S. na rzecz powódki Ż. D. kwotę 3600zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 maja 2014r. do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałej części i zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 717zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że w lipcu powódka pożyczyła pozwanej kwotę 4500zł, a powodem tej pożyczki była trudna sytuacja materialna pozwanej i jej rodziny. Powódka i pozwana znały się, gdyż pozwana była niegdyś dziewczyną jej nieżyjącego brata. Strony ustaliły spłatę po 300zł miesięcznie począwszy od sierpnia 2012r. bez oprocentowania. Pozwana ze względu na kłopoty finansowe pożyczki nie spłacała. Powódka przesuwiała terminy zapłaty w ten sposób, że wskazywała pozwanej, że ma spłacać miesięcznie tyle ile może. Łącznie pozwana spłaciła 900zł.

Pozwana została wezwana przez powódkę pismem nadanym na pocztę w dniu 7 maja 2014r. do zapłaty kwoty 3600zł. w terminie 7 dni od otrzymania wezwania.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd uznał powództwo za uzasadnione. Wskazał jako jego podstawę prawną art. 720§1kc. Wskazał, że termin zapłaty pożyczki minął. Nie zmienia tego okoliczność, że powódka zgadzała się na późniejsze terminy spłat.

W ocenie Sądu Rejonowego pozwana jest zobowiązana zgodnie z regułami z art. 455 kc zwrócić pożyczkę zgodnie z wezwaniem do zapłaty. Odnośnie odsetek Sąd Rejonowy wskazał na art. 481§1 i 2 kc. W oparciu o te podstawy prawne zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3600zł z odsetkami liczonymi od 16 maja 2014r.

Jednocześnie Sąd Rejonowy nie znalazł podstaw, by kwotę tę rozłożyć na raty. Wskazał w tym zakresie na art. 320kpc i podniósł, że pozwana znajduje się w trudnej sytuacji materialnej i nie posiada środków na jednorazową spłatę. Utrzymuje się z świadczeń alimentacyjnych w kwocie 500 zł. zatem w ocenie Sądu nie będzie ona uiszczać rat. Zatem rozkładanie należności na raty jest w tej sytuacji bezcelowe.

O kosztach Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 100 kpc.

Apelację od tego wyroku wniosła pozwana, zarzucając mu naruszenie art. 320kpc poprzez nierozłożenie zasądzonych świadczenia na raty. Wniosła o zmianę tego wyroku poprzez rozłożenie należności na 12 rat po 3600zł każda płatnych miesięcznie do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Wniosła też o oddalenie powództwa w pozostałej części oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu zakwestionowała argumentację sądu co do braku podstaw zastosowania art. 320kpc w niniejszej sprawie. wskazała, że art. 320 kpc daje sądowi możliwość orzeczenia o płatności w ratach, w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego w szczególnie uzasadnionych przypadkach., w szczególności gdy spełnienie świadczenia dla pozwanego byłoby niemożliwe do wykonania lub bardzo utrudnione z uwagi na jego stan majątkowy, rodzinny oraz zdrowotny. Skorzystanie z tego uprawnienia ma też na celu umożliwienie pozwanemu wykonania wyroku w sposób dobrowolny.

Pozwana wskazała, że jej sytuacja majątkowa i osobista uzasadnia rozłożenie należności na raty. Podniosła że w razie rozłożenia należności na raty byłaby w stanie zgromadzić środki na zwrot należności powódce. Podniosła, że w toku postępowania zachowała się lojalnie, nie negując swego długu. Podniosła, że w razie pozostawienia wyroku w dotychczasowym kształcie pozwana poniesie koszty postępowania egzekucyjnego, co obciąży ją dodatkowo, mimo, że już obecnie znajduje się w trudnej sytuacji materialnej i osobistej. Mimo najszczerzych chęci nie będzie w stanie jednorazowo spłacić powódki. Odnosząc się do znaczenia art. 320 kpc i konieczności uwzględnienia przy jego stosowaniu całokształtu okoliczności sprawy i równego uwzględniania interesów obu stron, pozwana podniosła, że już w chwili udzielania pożyczki powódka wiedziała, że sytuacja pozwanej jest trudna. Ponadto pozwana podniosła, że obecnie od kwietnia 2015r. podjęła pracę na 1/2 etatu, z wynagrodzeniem 600 zł.

Powódka nie wniosła odpowiedzi na apelację.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja w znacznej części zasługiwała na uwzględnienie.

Argumentacja Sądu Rejonowego dotycząca rozważań co do zastosowania w sprawie art. 320kpc nie uwzględniła okoliczności, że sytuacja pozwanej nie ma charakteru trwałego. Jakkolwiek samotnie wychowuje ona dziecko, to jest osobą młodą i zdolną do pracy. Córka pozwanej ma obecnie 4 lata. Zatem prognoza co do poprawy sytuacji materialnej pozwanej jest uzasadniona. Winno to prowadzić do wniosku o możliwości rozłożenia należności na raty. Jak wynika z apelacji, pozwana już obecnie podjęła pracę, co daje jej szansę na spłatę należności w ratach. Jakkolwiek ma ona obecnie niewysoki dochód, jednak nie uniemożliwia on dobrowolnego spełnienia świadczenia zasądzonego w sprawie.

Podnieść należy, że rozłożenie należności na raty na tle okoliczności niniejszej sprawy realnie nie opóźnia uzyskania przez pozwaną zaspokojenia. Z dużą dozą prawdopodobieństwa można stwierdzić, że prowadzenie przez powódkę postępowania egzekucyjnego mogłoby trwać dłużej niż rok. Zważyć bowiem należy, że pozwana poza dochodami z tytułu alimentów oraz własnej pracy nie ma innego majątku. Nie bez znaczenia jest też okoliczność, że trudna sytuacja materialna pozwanej była dla powódki powodem udzielenia jej pożyczki. Tym samym w ocenie Sądu Okręgowego okoliczności niniejszej sprawy i rozważenie interesów obu stron przemawiają za rozłożeniem należności na raty. Rozłożenie należności na raty nie stoi na przeszkodzie zasądzeniu odsetek za okres opóźnienia przypadający do dnia wyrokowania przez Sąd Okręgowy. Pozwana formułując wniosek apelacyjny w żaden sposób nie zakwestionowała ustaleń Sądu Rejonowego co do tego, że od 16 maja 2014r. znajduje się w opóźnieniu ze spłatą należności na rzecz powódki.

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy dokonał zmiany zaskarżonego wyroku rozkładając na wnioskowane przez pozwaną raty zasądzoną należność i przewidując odsetki ustawowe od każdej z rat w razie opóźnienia w ich płatności. Konsekwencją rozłożenia na raty jest wstrzymanie wymagalności poszczególnych kwot rat do dnia ich płatności. Jednocześnie wobec konstytutywnego znaczenia wyroku jedynie w części, w jakiej rozłożono należność na raty, orzeczenie to nie powoduje utraty prawa powódki do roszczenia odsetkowego za okres od 16 maja 2014r. do 10 listopada 2015r (tj. do daty wyroku Sądu Okręgowego). Odsetki te zgodnie z treścią zmienionego wyroku płatne będą w wysokości skapitalizowanej wraz z ostatnią ratą należności głównej w kwocie 300zł.

Podstawą zmiany wyroku jest art. 386§1kpc. Apelację w pozostałej części oddalono jako niezasadną – na podstawie art.385kpc z przyczyn podanych w treści uzasadnienia. Pozwana w postępowaniu odwoławczym korzystała ze zwolnienia od kosztów sądowych i nie poniosła żadnych kosztów w tym postępowaniu. Z tych przyczyn oddalono jej wniosek o zasądzenie kosztów postępowania(art. 98§1kpc w zw. z art. 108§1kpc w zw. z art.391§1kpc).

O kosztach sądowych orzeczono po myśli art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych(t. jedn. Dz. U. z 2014 poz. 2025 ze zm.)

SSO Gabriela Sobczyk